

Stakkars ^{HB} innvandrere! ^{14/5-97}

Med jevne mellomrom bringer mediene innlegg og reportasjer om de stakkars innvandrerne. Det er feil. Mange av dem har vist stort tiltak og ofte brukt betydelige summer for å komme til Norge. Ikke alle kunne gjøre det så enkelt som flykapreren som bløffet kapring av et fly til velferdslandet. Hvis det er synd på dem på noen måte, må det være at de sjelden snakker språket og kan gjøre seg forståelig, og at de uten det antrekk barer forlanger nektes adgang. Nå skal politiet passe på at de ikke avvises. Skulle tro politiet hadde nok å gjøre uten å belastes med slikt tøv.

Fremmedmeldingen er lagt frem, med en rekke tiltak til hjelp for innvandrere, blant annet til bolig. Samtidig kan pressen fortelle at flere tusen familier bor uverdige. Mange stakkarer får ikke husrom, til tross for at de ikke er innvandrere. Beskjedenhet skjemmer ikke innvandrerne. I et leserbrev 19.4. kommer en innvandrer fra flerkulturell liste med en rekke bebreidelser fordi tiltakene ikke er mange nok. Han trekker frem at kommunene må skaffe rimelige boliger og at enebolig er det beste til innvandrere. Og selv om kommunen ikke kan skaffe hus til sine egne, greier de å få innvandrerne i boliger.

Vi tror at innvandrerne lærer norsk og vil integreres, bli norske. Med få unntak er det feil, bortsett fra den økonomiske «integrering» i sosialhjelp og trygder. Myndighetene har også begynt å avvertere etter fosterhjem til innvandrerbarn. Et interessant glimt ga TV 23. og 24. april. På grunn av ekte-skap mellom pakistanere i for nær slekt, er det på norske sykehus dukket opp innvandrerbarn med misdannelser. Da innvandrerlederen Said Muhktar ble spurt om han ikke burde advare sine landsmenn, svarte han nei: — Når tallmateriale foreligger, vil det være de norske myndigheters ansvar, svarte han.

Hvis presse og NRK ikke hadde vært så redde for å slippe diskusjonen løs, ville ikke den såkalte «fremmedfrykten» ha hatt et så sterkt tak. Det er en ytterlighet når «Vål'enga» spiller fotball mot rasisme, om man skal tro fotball-draktene deres.

sosialen. Men innslaget om den langtidsledige nordmannen og hans familie kunne fått en stein til å gråte. Og kan minne oss om hva som er en naturlig prioritering her i Norge.

Anton Olstad

114772

En gjenganger i det siste har vært at Norge ikke oppfyller sine internasjonale forpliktelser for å bekjempe rasisme. Norge har som suveren stat, så lenge det varer, plikt til å ta seg av sine egne landsmenn. Nylig viste TV et innslag om en langtidsledig nordmanns forstemmende hverdag. Men hovedinnholdet i TV den dagen var det tåpelige spørsmål om hytter ikke burde være mindre enn 150 kvadratmeter.

Det burde reist seg en storm til støtte for våre egne langtidsledige! Senere samme dag foreslo NHO til sine medlemmer at de måtte lete frem innvandrere til jobber. Men da en innvandrer med sosialøkonomisk utdannelse fremstod på programmet, fant Glad at han burde gis jobb i det offentlige. Innvandreren snakket for dårlig norsk, det er en annen sak.

Kirken gjør de underligste ting for å bli lagt merke til. Tenk om den nå hadde samlet seg til hjelp for våre egne langtidsledige, slik den har hjulpet avviste innvandrere med kirkeasyl, istedet for å leke «gasskraftverk-politikere». Mange nordmenn er, i motsetning til innvandrere, for stolte til å ta imot hjelp. Går ikke som en selvfølge på